

virkende Aarsag til at skyde Spørgsmaalet frem.

Den ærede Minister sagde to Gange noget om Arbejdet paa denne Sag. Den første Gang sagde Ministeren, at Arbejdet er i god Gang, næste Gang, at Arbejdet vil komme i Gang. Det kan maaske være en Fortalelse. Hvis det sidste er rigtigt, er Arbejdet altsaa ikke paabegyndt. Det vilde glæde mig overordentlig, hvis Ministeren kan erklære, at det er en Misforstaaelse fra min Side, og at Arbejdet er i Gang, og det saaledes, at vi ret snart, forhaabentlig endnu i denne Samling, vilde kunne vente et Forslag fra Regeringen, der gaar ud paa at løse den endnu uløste Del af Ulykkesforsikrings-spørgsmaalet.

Jeg takker naturligvis den ærede Minister, fordi han var saa naadig ikke at ville gaa i Rette med os, fordi vi have forelagt Forslaget. Det er jo altid noget, vi der have opnaaet. Men jeg vil dertil sige, at Forslagsstillerne ikke have kunnet lade sig bestemme af Ministerens Opfattelse af, hvad vi skulle forelægge og hvad ikke. Det maa naturligvis Forslagsstillerne selv bestemme. Flertallet i denne Sal kan naturligvis behandle Forslaget, som det vil, men med Hensyn til, hvad vi ville forelægge eller ikke, ville vi naturligvis ogsaa fremdeles forbeholde os Ret til at gøre, hvad vi anse for rigtigt. Nu anse vi det for rigtigt at forelægge et Forslag som dette og ogsaa for nødvendigt, fordi vi mene, at der om denne for Arbejderne saa overordentlig store Sag bestandig skal ske Paamindelse fra deres Side, som trænge dertil. Og hvis dette lille Forslag kan bidrage til at skubbe Sagen saa stærkt frem, at vi endnu i denne Samling kunne faa et Forslag frem derom, har vort Forslag dog ikke været forgæves.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Da jeg formede mine Udtalelser, som jeg gjorde, gjorde jeg det netop, for at de skulde være en Indsigelse mod den Betragtning, at nogen som helst Paamindelse var nødvendig. Jeg forstaar selvfølgelig meget godt, hvad Meningen er med dette Forslag. Meningen er den, at man vil sige: Se, det er os, der i særlig Grad arbejde for disse Love, og naar Regeringen kommer med Forslag eller der kommer Forslag fra anden Side, er det kun, fordi vi vise Vejen, det er os, der have fremmet den Sag først. Nu ere de andre nødte til at tage den op. Det er jo en Lektie,

vi have hørt mangfoldige Gange; der holdes ikke et Møde ude i Landet, hvor der optræder Socialdemokrater, uden den Lektie bliver afleveret. Mine Udtalelser have derfor kun i saa Henseende haft den Opgave bestemt at nedlægge Indsigelse imod hele denne Betragtning. Det Arbejde, der i saa Henseende vil blive fremmet fra Regeringens Side, vil blive fremmet ganske med samme Kraft og Interesse, uanset om Forslag som dette, der i ingen Henseende egner sig til Forhandlingsgrundlag, kommer frem paa Rigsdagens Bord eller ej. — Jeg vil gerne gøre en Bemærkning angaaende de Udtalelser af mig, som det ærede Medlem havde noteret sig, om det Arbejde, der var i Gang, og det Arbejde, der vil komme i Gang. Det beror slet ikke paa nogen Misforstaaelse, at jeg den ene Gang brugte det Udtryk, at Arbejdet var i Gang, og den anden Gang talte om et Arbejde, der vilde komme i Gang, for Talen var nemlig om to helt forskellige Ting. Det Arbejde, der var i Gang og i nogen Tid har været i Gang, er Arbejdet paa en Ulykkesforsikringslov angaaende Landbruget, og det Arbejde, der vil komme i Gang, er Arbejdet med Arbejderforsikringsraadet paa en Revision af Loven af 1898. Det vil komme i Gang, saa snart det er Arbejderforsikringsraadet belejligt, og saa snart Arbejderforsikringen er i Stand til at kunne optage Arbejdet.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Martin Olsen): Det glæder mig overordentlig, at Ministeren har forstaaet, hvad Meningen er med dette Forslag. Meningen er jo, at den Sag, som Forslaget omhandler, skal søges fremmet, og hvis Ministeren vil gaa i det Spor, ere vi ham taknemmelige derfor. Ministeren havde hørt en Lektie adskillige Gange om, at naar et Forslag om sociale Forhold blev fremsat, saa var Socialdemokratiet Skylden deri. Ja, naturligvis, hvis skulde Skylden ellers være? Det gad jeg nok vide (*Bluhme*: Venstres!). Aa, ja, Venstre har i sin Tid været med til at agitere for de Forslag, de nu ville forkaste. Socialdemokratiet er et Arbejderparti, det er Arbejderne, der skulle have Gavn af Lovene, og hvad er naturligere, end at de Folk, der føle Trykket, ømme sig og klage sig og gennem deres Repræsentanter søge at faa en Lov. De, der derimod ikke lide under de bestaaende Forhold, have det jo godt nok, de have ingen Grund til at tage Initiativet til Forandringer. Det